

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

דנינו יהונתן

התובע

נ ג ד

ידיעות אחרונות בע"מ

הנתבעת

נוכחים: בשם התובע – עו"ד ציון סרור.

בשם הנתבעת – עו"ד פז מוזר; עו"ד ש. רויטמן.

1

2

3

פסק דין

1. זו תביעה כספית, לחיוב הנתבעת, בסך 42,000 ₪ בגין הפרת זכות יוצרים;

2. לחיוב הנתבעת בנוסף, ב 20,000 ₪ בגין פגיעה במוניטין ובכ-3,000 ₪ נוספים

3. בגין ביצוע עוולת גרם הפרת חוזה.

7

2. התובע, יהונתן דנינו, הוא צלם עיתונות במקצועו ועיסוקו, המתפרנס בין

3. היתר, ממכירת זכויות שימוש בצילומים שהוא מצלם לעיתונות הכתובה.

10

3. הנתבעת, היא המוציאה לאור של העיתון היומי "ידיעות אחרונות".

4. על פי הנטען בכתב התביעה, הפרה הנתבעת את זכות היוצרים, הזכות

5. המוסרית, ופגיעה במוניטין של התובע, וכן גרמה להפרת חוזה שלו עם

6. "מעריב", בכך שפירסמה בעיתון ידיעות אחרונות, בעמוד הראשון של

7. העיתון, ביום 20.1.2003 את אחד הצילומים שצילם התובע – צילום של גופת

8. המת שפניו גלויים, במסע הלוויתו בחברון, של המנוח **נתנאל עוזרי ז"ל**.

17

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

4. בכתב הגנתה – טוענת הנתבעת כי מדובר בפרסום של צילום שהוא פרסום מותר, בין היתר משום שלא קיימת זכות יוצרים בחדשות היום, כי הפרסום נעשה בתום משא ומתן עם התובע ובו הוסכם כי הנתבעת רשאית לעשות שימוש בצילום, תמורת סכום של \$ 250 שישולמו לו לאחר שתועבר חשבונית מס כמקובל.
- בנוסף טוענת הנתבעת, כי אין לתובע כל מוניטין, וגם אם קיים הרי אין כל פגיעה בו; אין לתובע אלא להלין על עצמו לאור התנהלותו, וכי הנזקים הנטענים על ידו – נעדרי כל בסיס.

9

10 הרקע לתביעה

5. במילות אקדמה אזכיר כי – על פי ההלכה היהודית - את המת יש לקבור בתכריכים.
- מנהג זה מאזכר התוספתא, בתלמוד בבלי לאמור:
- ”בראשונה הייתה הוצאת המת קשה לקרוביו יותר ממיתתו, עד שהיו מניחין אותו ובורחין, עד שבא רבן גמליאל, ונהג קלות בעצמו, וציווה להוציא בכלי פשתן, ונהגו כל העם אחריו, להוציא בכלי פשתן.”

18

- 19 (ראה תוספתא כחובות פ”א, בבלי כתובות י” : מ”ק, כ”ז)

20

- 21 “.....ומאז מנהג לקבור בתכריכי פשתן לבנים ותפורים...”

22

- 23 (רמב”ן, בתורת האדם, דף ל”א, ספר חסידים, ס”י – תשל”ג)

24

- 25 6. ביום 19.01.2003 נערך בחברון מסע ההלוויה של המנוח נתנאל עוזרי ז”ל,

26

פעיל בתנועת כ”ך אשר נרצח בפגיעה ב”גבעת החרסינה”.

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 במסע ההלוויה של המנוח - אשר נמשך לאורך קילומטרים רבים, במקום
- 2 שגופתו, גופת המת, תהיה עטופה בתכריכים וטלית, הייתה גופת המת גלויה
- 3 לעין כל, עד כי נמסר מפי רבנים כי היה כאן משום "חילול כבוד המת".
- 4
- 5 7. במסע ההלוויה נכחו צלמי עיתונות רבים, אשר ביקשו לצלם את גופת המת,
- 6 שכאמור הייתה גלויה לעין כל, במקום שתהא עטופה בתכריכים, ובהיות
- 7 עובדה זו נדירה ויוצאת דופן מבחינה הלכתית, בעלת עניין חדשותי, לאור
- 8 העובדה (לגביה אין מחלוקת בין הצדדים) שתושבי חברון היהודים, הם
- 9 ברובם, שומרי מצוות.
- 10
- 11 8. אין חולק כי התובע הוא היחיד אשר הצליח לצלם את מסע ההלוויה,
- 12 כשגופת המת הגלויה המונחת באלונקה, נשאת בידי מי ממשותפי ההלוויה.
- 13
- 14 9. מקובלת עליי עדותו של התובע כי צילום סדרת התמונות שצילם ממסע
- 15 הלוויתו של נתנאל עוזרי ז"ל, דרש ממנו יצירתיות, גילוי תושייה ואומץ
- 16 בעמידה מול קהל האבלים המתנגד לנוכחותם של צלמי עיתונות: וכי הוא
- 17 נאלץ לספוג ביטויי אלימות מילולית ופיזית כלפיו, ממשותפי ההלוויה,
- 18 (שלטענתו - גם שברו לו מצלמה נוספת שהייתה תלויה על כתפו), אשר לא
- 19 נחה דעתם מהסיקור העיתונאי וצילום מסע ההלוויה והגופה.
- 20
- 21 10. אחד הצילומים שצילם התובע, ממסע ההלוויה האמור, פורסם בעיתון
- 22 הנתבעת בעמוד הראשון של העיתון, ובצילום זה נראה המנוח כשפניו גלויים,
- 23 וגופתו מונחת באלונקה הנשאת בידי אחדים ממשותפי ההלוויה (להלן:
- 24 "הצילום").
- 25

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

11. על ייחודיותו וחשיבותו של הצילום, העיד בבית המשפט ראש מערכת
החדשות של עיתון הנתבעת, ומי שהיה באותה עת, רכז הכתבים והצלמים
במערכת העיתון של הנתבעת, ומבכירי מערכת העיתון מר **ערן טיפנברון**:
"כי מדובר בצילום מעניין מבחינה חדשותית, עובדה
שהוא הופיע בעמ' הראשון....מן הסתם הצילום בעמ'
הראשון הוא חשוב, והוא חשוב לאותו יום. לא כל יום
יש צילום בעל חשיבות מיוחדת במינה, והצילום הזה
היה חשוב לאותו יום."
(עמ' 22 שורות 5-6)

12. הפלוגתא העיקרית שבמחלוקת בין הצדדים היא השאלה- האם נכרת בין
התובע לבין העיתון של הנתבעת חוזה, לפיו רכש העיתון ידיעות אחרונות את
הזכות לשימוש חד פעמי בצילום מסע ההלוויה בחברון של המנוח נתנאל
עוזרי ז"ל.
שאלות המשנה הן - שאם לא נכרת כאמור, האם הייתה מצד עיתון הנתבעת
פגיעה בזכות היוצרים ו/או בזכות המוסרית של התובע בצילום; ואם לא
נכרת חוזה בין הצדדים האם הפרסום של הצילום בעיתון הנתבעת בעמ'
הראשון מהווה עוולה של גרם הפרת חוזה שנכרת בין התובע לבין עיתון
מעריב.

20

21 **האם נכרת חוזה בין התובע לנתבעת**

22

13. בערב 19.01.03 העביר התובע לעיתון ידיעות אחרונות, במייל, שבעה
צילומים ממסע ההלוויה, על מנת לאפשר לעורכי העיתון של הנתבעת
להחליט האם הם חפצים לרכוש את זכות השימוש בצילומים או איזה מהם.

25

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 כאמור, בצילום נשוא התביעה, נראה בבירור ראשו הגלוי של גופת הנרצח
- 2 ואולם גופו מכוסה בבד לבן (סעיף 12 לתצהיר התובע).
- 3
- 4 מעיד מר טיפנברון בתצהיר עדותו הראשית כי באותו ערב, 19.01.2003,
- 5 לאחר שהתובע העביר אליו במייל מספר צילומים ממסע ההלוויה של נתנאל
- 6 עוזרי ז"ל, כדי לאפשר לו להחליט אם לרכוש את התמונות או איזה מהן,
- 7 התבונן בהן מר טיפנברון, **התקשר לתובע** והציע לו כי ימכור לעיתון של
- 8 הנתבעת את כל שבעה הצילומים תמורת \$350 **בתוספת מע"מ**, תוך מתן
- 9 **בלעדיות שימוש** לעיתון ידיעות אחרונות. מעיד מר טיפנברון כי הצעה זו
- 10 נדחתה על ידי התובע - בו במקום (סעיפים 5 ו-6 לתצהירו של מר טיפנברון).
- 11
- 12 גרסת התובע בתצהיר עדותו הראשית היא כי הוא אכן פנה לעיתון בהזמנה
- 13 למתן הצעה, כי ירכוש ממנו את הזכות לשימוש חד פעמי בצילומים. התובע
- 14 מעיד כי העביר אל העיתון הודעת דואר אלקטרוני, ובה נכללו שבעה
- 15 צילומים ברמת רזולוציה נמוכה, כשהודעה נאמר במפורש כי - מדובר
- 16 בדוגמה בלבד, שאיננה אלא לניהול משא ומתן על זכות השימוש בצילומים.
- 17 בנוסף לשבעת הצילומים, כתב התובע בהודעת הדואר האלקטרוני כי אם
- 18 הנתבע יבקש לרכוש את זכות השימוש בתמונות ולקבל את התמונות באיכות
- 19 ורזולוציה גבוהה לשם פרסומן, על הנתבע ליצור קשר עם התובע, וזו לשון
- 20 הודעת הדואר האלקטרוני ששלח התובע:
- 21 **Subject: photo by Yonatan ZOOM 2000 sample only if**
- 22 **interested cal for better res 052211474"**
- 23
- 24 בהמשך, מעיד התובע כי בעקבות משלוח הודעת הדואר האלקטרוני,
- 25 התקשר הוא לנציג העיתון – הנתבעת, ובאותה שיחה, הציע נציג העיתון
- 26 לתובע לרכוש ממנו את זכות השימוש בצילומים תמורת \$350 **בתוספת**

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 מע"מ תוך מתן בלעדיות שימוש לעתון - לנתבעת. טוען התובע כי הוא -
2 דחה את ההצעה.
3
- 4 17. אין חולק, כעולה מעדותם של התובע ומר טיפנברון כי - בעקבות דחיית
5 ההצעה לרכישת זכות השימוש תמורת \$350 + מע"מ, הציע הנתבע הצעה
6 נוספת אחרת, **הצעה חדשה**, אשר לפיה העיתון הנתבע, ירכוש את זכות
7 השימוש בתמונות תמורת \$250 בתוספת מע"מ, **ללא מתן בלעדיות שימוש**
8 לעיתון.
9
- 10 18. **מעיד התובע כי הוא לא שלל הצעה זו**, ההצעה החדשה, והודיע כי יברר
11 הצעות של עיתונים אחרים, ואם יחליט בכל זאת למכור את זכות השימוש
12 החד פעמית בצילומים לעתון הנתבעת - ימסור את תשובתו (סעיף 15
13 לתצהיר התובע).
14
- 15 19. זו גם גרסת הנתבעת - כי בתגובה להצעתו למכור את הצילום תמורת \$250
16 ללא מתן בלעדיות שימוש לעיתון, הודיע התובע כי יחשוב על ההצעה החדשה
17 ויחזור עם תשובה (סעיף 7 לתצהיר טיפנברון).
18
- 19 20. מעיד מר טיפנברון בתצהירו כי - **לאחר כמה דקות**, התובע התקשר
20 למערכת עיתון ידיעות אחרונות והודיע כי הוא **מקבל את ההצעה החדשה**
21 **וכי התמונה נמכרת לידיעות אחרונות תמורת \$ 250 ללא בלעדיות וכי**
22 בתמורה ישלח התובע במייל אותם הצילומים שנרכשו, אולם הפעם
23 ברזולוציה טובה מזו שנשלחה.
24
- 25 21. גרסת התובע היא שונה. מעיד התובע כי פנה למערכת **עיתון מעריב**, כפי
26 שאמר למר טיפנברון שיעשה, כדי לבדוק את הצעתו של מעריב. עיתון

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 מעריב הסכים לרכוש את זכות השימוש החד פעמית תוך קבלת בלעדיות
2 לפרסום הצילום בסך \$600 בתוספת מע"מ. לפיכך, סיכם התובע עם מעריב
3 כי הצילומים יימסרו להם לפרסום בלעדי, תמורת הסכום שננקב.
4
- 5 22. בשלב זה, לאחר סיכום עם עיתון מעריב, מתוך הגינות וכוונה לשמור על
6 יחסים טובים (עמ' 17 שורות 10-11), טלפן התובע לערן טיפנברון ומסר לו
7 כי מכר את זכות השימוש בצילומים למעריב לפרסום בלעדי וכי אין ברצונו
8 למוכרן לידיעות אחרונות. טוען התובע, כי מר טיפנברון ניסה לשכנע את
9 התובע, והפציר בתובע תוך איום, כי יחזור בו מהחלטתו למכור את זכות
10 השימוש הבלעדי למעריב.
11
- 12 23. טוען התובע, כי איומיו של מר ערן טיפנברון כלפיו, היוו משום הפעלת לחץ
13 כלפיו וכך אמר לו, לטענתו:
14 "אתה עושה טעות מקצועית...זהו (ידיעות אחרונות) העיתון
15 המוביל במדינה...אתה תצטער על הטעות הזו...אתה אולי
16 תרוויח קצת יותר כסף עכשיו, אך לטווח ארוך אתה תפסיד
17 הרבה יותר כסף."
18
- 19 24. טוען התובע בתצהיר עדותו הראשית כי מר טיפנברון התעלם מדרישתו
20 המפורשת של התובע, שלא לעשות כל שימוש בצילומים לדוגמה, ברזולוציה
21 נמוכה שהעביר לידיעות אחרונות; כי מר טיפנברון התעלם מן העובדה שלא
22 נכרת חוזה בינו לבין העיתון, לגבי זכות השימוש בצילומים, ולמרות זאת
23 פרסם עיתון הנתבעת, בעמוד הראשון של העיתון היומי ידיעות אחרונות
24 ביום 20.01.2003 את הצילום אשר הועבר ברזולוציה נמוכה כאמור. מוסיף
25 התובע וטוען בעדותו כי התנהגותו זו של עיתון ידיעות אחרונות, מחזקת את
26 עובדת נדירותו של הצילום.

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- מכאן - תביעתו של התובע כנגד הנתבעת שהפרה לטענתו את זכויות היוצרים שלו בצילום לרבות זכויות היוצרים הכלכליות וזכויות היוצרים המוסריות, וגרם להפרתו של חוזה הבלעדיות שבינו לבין עיתון מעריב. בנוסף טוען התובע כי עיתון ידיעות אחרונות, עשה עושר ולא במשפט תוך שהוא נוקט בכללי התנהגות מסחרית שאיננה הוגנת ואינה עולה בקנה אחד עם עקרונות תום הלב.
25. התובע העיד שהדרך היחידה העומדת לרשותו של צלם עיתונות שאיננו מצלמיו הקבועים של עיתון, למכור את מרכולתו שהיא זכות השימוש בצילום פלוני – היא הדרך של משלוח תצוגה מקדימה ברזולוציה נמוכה לשם התרשמות, ורק לאחר שהעיתון בוחר לעצמו צילום המעניין אותו, מתקיים הליך של משא ומתן מסחרי בין הצלם לבין העיתון. זהו הנוהג הקיים בענף. על כך אין הצדדים חלוקים.
26. גרסת התובע כי לא נכרת חוזה למכירת זכויות שימוש חד פעמיות בצילום, בינו לבין ידיעות אחרונות, מקובלת עליי. עדותו של התובע מהימנה ולא נסתרה כלל בחקירתו הנגדית, כאשר דבריו ביחס לכל אחד מרכיבי תביעתו ברורים ומקובלים עליי, אבאר טעמיי.
27. עדותו של התובע איננה עדות יחיד שאינה נתמכת בדבר. כפי שאבאר להלן, נתמכת עדות התובע בראיות ועובדות נוספות אשר יש בהן משום מתן חיזוק לעדותו.
28. העברת הצילומים ממסע ההלוויה בהודעת דואר אלקטרוני למערכת העיתון היא בבחינת "הזמנה" להציע הצעה. כדי שפנייתו של אדם לחברו תהפוך ל"הצעה" עליה להעיד על גמירות דעתו של הפונה להתקשר עם הניצע בחוזה

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 ובעת ובעונה אחת עליה להיות מסויימת כדי אפשרות לכרות את החוזה
- 2 בקיבול ההצעה (offer to negotiate).
- 3
- 4 29. ההזמנה מבוטאת בשלב המוקדם של המשא ומתן. בעקבותיה תבוא
- 5 ההצעה, ולאחריה החוזה. ההזמנה היא שלב קודם בהתגבשות רצונו של
- 6 הפונה אשר טרם גמר בדעתו להתקשר בחוזה.
- 7 הוראות סעיף 2 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973 מלמדות כי פנייה
- 8 אשר איננה מעידה על גמירת דעתו של המציע להתקשר עם הניצע בחוזה, או
- 9 שאיננה מסויימת כדי אפשרות לכרות את החוזה בקיבול ההצעה, תחשב
- 10 כהזמנה.
- 11
- 12 30. בענייננו, העברת קובץ התמונות בהודעת דואר אלקטרוני למערכת עיתון
- 13 ידיעות אחרונות וכן הודעת המייל נספח ב' לתצהיר התובע, היא פנייה
- 14 שאיננה מעידה על גמירות הדעת של התובע להיות מכוונת להתקשרות חוזית
- 15 עם מערכת עיתון ידיעות אחרונות.
- 16 בהעדרו של יסוד גמירות הדעת הרי לפנינו הזמנה לעיתון ידיעות אחרונות
- 17 להציע הצעה.
- 18 גם יסוד המסויימות הנדרשת בהצעה – אינו מתקיים כאן, שכן – התובע לא
- 19 ציין מה הוא המחיר הנדרש על ידו עבור התמונות, כולן או חלק מהן.
- 20 על כך מעיד גם התובע אשר הבהיר בעדותו בבית המשפט כי קובץ התמונות
- 21 כמו גם הודעת המייל נשלחה על ידו לכל מערכות העיתונים ובהודעת המייל
- 22 הוא מציין ומדגיש כי הוא שולח את קובץ התמונות ברזולוציה נמוכה על
- 23 מנת שאם מי ממערכות העיתונים יגלו עניין, יתנהל בין הצדדים משא ומתן
- 24 (עמ' 14 לפרוטוקול), ובהמשך עדותו מבהיר התובע כי שלח את המייל ומייד
- 25 צלצל כדי לוודא אם מערכת העיתון מעוניינת לנהל איתו משא ומתן בדבר

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 רכישת התמונה, כאשר שחרור התמונה ברזולוציה גבוהה, מסכמת באקט
2 חיצוני את פעולת ההתקשרות.
- 3
- 4 31. פנייתו של התובע, למערכות העיתונאים לרבות לידיעות אחרונות, במייל, היא
5 פנייה שאיננה מסויימת כדי אפשרות לכריתת החוזה וקיבולה, ועל כן אינה
6 מהווה הצעה.
- 7 זאת אנו למדים גם מעדותו של מר אורן אגמון רכז הצלמים במערכת עתון
8 ידיעות אחרונות מזה 7 שנים, אשר העיד כי:
- 9 "ש. האם אתה כרכז צלמים במערכת ידיעות אחרונות
10 מקבל מייל כזה, האם היית לוקח את התמונה
11 שמצורפת למייל ומפרסם אותה כמו שהיא?
12 ת. כמו שהיא כך, בלי לדבר עם הצלם – לא.
- 13 כשאני מקבל מייל כזה, אני פונה קודם לצלם ומדבר
14 איתו על מהות התמונה וסוגר איתו את ענייני
15 הפרסום. ורק אחרי זה מתקבל אישור להזרים את
16 התמונה." (עמ' 40 שורות 1–3).
- 17
- 18 32. התגובה החיובית והחד משמעית להזמנה להציע הצעה של מר טיפנברון,
19 לפיה הוא מעוניין לרכוש את התמונה, איננה קיבול המניב חוזה, התגובה
20 החיובית של מר טיפנברון הפכה להיות הצעה המקנה לתובע "הכוח"
21 ההופלדיאני לקיבול.
- 22 במילים אחרות, אין בהתקשרות הטלפונית של התובע אחרי שליחת המייל
23 למר טיפנברון, כדי לעורר את התעניינותו של מר טיפנברון, אלא משום
24 הזמנה להציע הצעה.

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 מר טיפנברון הציע לתובע הצעה לשלם לו \$350 + מע"מ (עם בלעדיות) ואין
 2 חולק כי הצעה זו נדחתה. המשא ומתן בין הצדדים לא השתכלל לכלל
 3 הסכמה.
- 4 התובע לא הסכים עם מר טיפנברון כי ישולם לו \$250 + מע"מ עבור רכישת
 5 התמונה (ללא בלעדיות), ועל כן - הוכיח התובע את טענתו כי הייתה הצעה
 6 של הנתבעת אותה לא קיבל התובע ומשום כך חוזה לא נכרת.
- 7
- 8 33. המבחן שלפיו ייקבע קיומה או העדרה של כוונה ליצירת יחסים משפטיים
 9 הוא המבחן האובייקטיבי. כוונת הצדדים ליצור יחסים משפטיים נלמדת
 10 מהשתקפויות חיצוניות שהן בעיקר התבטאות הצדדים בכתב ובעל פה,
 11 התנהגותם, תוכן ההסכמה ונסיבותיה. (ראה גבריאלה שליו, דיני חוזים –
 12 החלק הכללי לקראת הקודיפיקציה של המשפט האזרחי, תשס"ה – 2005
 13 בעמ' 136).
- 14
- 15 34. הגישה העקרונית של מפגש הרצונות במבחן האובייקטיבי חיצוני של
 16 הצהרות רצון לא באה על סיפוקה בענייננו. לא ניתן ללמוד על גמירות הדעת
 17 של הצדדים על פי אמות מידה חיצוניות אובייקטיביות שהן כאמור נסיבות
 18 העניין, התנהגות הצדדים, דברים שאמרו לפני כריתת החוזה ולאחריו.
 19 התובע העביר מייל למערכת העיתון.
- 20 המייל הזה יחד עם קובץ התמונות ששיגר למערכת ידיעות אחרונות איננו
 21 אלא הזמנה להציע הצעות.
- 22
- 23 35. תשובתו החיובית של מר טיפנברון ודבריו ביחס להיבט הכספי הינם הצעה,
 24 אשר בתגובה לה באה תחילה - דחייתה על ידי התובע, ואחר כך – העדר
 25 קיבול של ההצעה הנוספת – לא השתכללו הדברים לכלל חוזה בין הצדדים.
- 26

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

36. קיומו של הנוהג, אשר לגביו אין למעשה מחלוקת בין הצדדים מעורר שאלה
בה חלוקים הצדדים, והיא יישומו של הנוהג. ועל כך אעמוד בהמשך.
3
37. על פי הנוהג שהוכח בעדויות הצדדים, שולחים צלמים למערכות עיתונים,
תמונות ברזולוציה נמוכה, כאשר משלוח זה מהווה "הזמנה" לעיתון להביע
עמדתו. דהיינו – האם להציע הצעה לרכישת התמונות אם לאו.
7
38. במקרה הנוכחי – שלח התובע לנתבעת תמונות ברזולוציה נמוכות, אליהן
נלווה כיתוב בדואר אלקטרוני בו הודיע התובע לעיתון כי אם יוסכם ביניהם
על כך שהעיתון ירכוש את התמונות, תועברנה התמונות ברזולוציה גבוהה.
11
39. הנוהג האמור חל הן על כל 7 התמונות שהועברו והן על הצילום הבודד
מתוכן. במילים אחרות, העברת תמונות ברזולוציה גבוהה, מהווה "קיבול"
של הצעת העיתון לרכוש תמונות ומאידך מהווה גם ראייה על כריתתו של
הסכם בין הצדדים.
16
40. במקרה הנוכחי לא העביר התובע את הצילום ברזולוציה גבוהה, והעיתון
פירסם אותו בגודל קטן, ברזולוציה נמוכה.
18
בכך יש כדי להוות חיזוק לטענת התובע לפיה לא נכרת חוזה בינו לבין
הנתבעים למכירת זכויות השימוש בצילום.
21
- התובע הסביר בעדותו כי שיגור התמונות ברזולוציה נמוכה מהווה "אמצעי
בטחון" בו נוקט הצלם, בשלב הטרם-חוזי, על מנת למנוע שימוש בתמונה
ללא הסכמתו.
25

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 העברת הצילום ברזולוציה נמוכה, מונעת אפשרות של הגדלת התמונה שכן
- 2 כדברי התובע שלא נסתרו – הגדלת התמונה ברזולוציה נמוכה, תביא
- 3 לפירוקה. משום כך פורסם הצילום ב – 20.01.2003, כשהוא צילום קטן
- 4 בעמוד הראשון, בעוד שבעיתון מעריב אשר לו נמכר הצילום בסופו של דבר,
- 5 היא פורסמה כשהיא ברזולוציה גבוהה, מוגדלת ומשתרעת כמעט על כל
- 6 העמוד הראשון. פרסום הצילום על מרבית גודלו של העמוד הראשון של
- 7 מעריב התאפשר רק לאחר שזה הועבר למעריב ע"י התובע ברזולוציה גבוהה.
- 8
- 9 פרטתי את נושא הרזולוציה של הצילום מאחר ואני מייחסת לו חשיבות
- 10 יתרה להוכחת השתכללותו של חוזה בין התובע לבין הנתבעת. גם העד מר
- 11 אורן אגמון – רכז הצלמים בנתבעת, בעדותו התייחס לנושא הרזולוציה.
- 12 העולה מעדותו, של מר אורן אגמון הוא כי הכלל הנוהג הוא – שימוש
- 13 בתמונות ברזולוציה גבוהה. תמונות ברזולוציה נמוכה, יעשה בהן שימוש
- 14 בשני מקרים חריגים בלבד. הראשון: כאשר התמונות עצמן צולמו ברזולוציה
- 15 נמוכה (כגון: ממכשיר סוללרי) והשני – כאשר קיים דוחק בזמן, ותמונה
- 16 ברזולוציה גבוהה יותר לא הועברה, ומשיקולי עריכה קיים צורך לפרסם את
- 17 התמונה, היא תפורסם, אפילו ברזולוציה נמוכה.
- 18
- 19 בענייננו: הצילום צולם ברזולוציה גבוהה. הדבר מוצא ביטוי גם בעדות
- 20 התובע, כמו גם בהודעת הדואר האלקטרוני ששיגר לנתבעת, ואשר בו קבע כי
- 21 אם יוסכם על רכישת התמונות או חלק מהן, תועברנה ברזולוציה גבוהה.
- 22
- 23 הנתבעת והעדים אורן אגמון וערן טיפנברון – אינם כופרים בכך.
- 24

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 משום כך יש לבחון האם שימוש בתמונה ברזולוציה נמוכה נעשה במסגרת
2 החלופה השנייה אותה ציין מר אגמון בעדותו, דהיינו דוחק בזמן. אולם
3 אקדים בשלוש הערות.
4
- 5 45. ראשית - העיד מר אגמון כי - לא יעשה שימוש בצילום, אף ברזולוציה
6 נמוכה, אלא אם קיים חוזה שנכרת בין הצלם לנתבעת לעשות שימוש
7 בצילום.
8
- 9 46. שנית - העובדה שלא שלח הצילום ברזולוציה גבוהה, נבעה מהעדרו של חוזה
10 למכירת השימוש בו לנתבעת, כפי שאף עולה מהודעת הדואר האלקטרוני
11 אותו שלח לעיתון בראשית התהליך.
12
- 13 47. שלישית, טענתו של התובע בדבר העדר חוזה למכירת הצילום - מקבלת
14 חיזוק בעובדה המקובלת על שני הצדדים ואשר לפיה - הנתבעת לא שילמה
15 לתובע סכום כלשהו עבור השימוש בצילום.
16
- 17 48. לוא נכרת חוזה בין הצדדים, היה על הנתבעת לשלם לתובע את הסכום אשר
18 לפי גירסת העתון - הגיע לו עבורו בנסיבות הרלוונטיות. דהיינו, \$250 +
19 מע"מ, שכן הצילום פורסם גם בעיתון "מעריב" ולא באופן בלעדי ב"ידיעות
20 אחרונות".
21
- 22 49. גירסת "ידיעות אחרונות" לפיה לא שולם הסכום מאחר והתובע לא שלח
23 חשבונית, אין בה ממש, מקום שהעיתון עשה שימוש בתמונה על פי חוזה עם
24 הנתבע, לגירסתו; העתון לא פנה אל התובע ולא התריע בפניו כי אין
25 באפשרותו לשלם כל עוד לא הוצאה חשבונית ובכל מקרה עדותו של מר

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 טיפנברון בנושא זה היתה מעורפלת, וטענתו לפיה איננו עוסק בנושא
- 2 תשלומים, יצרה מצב לפיו לא הובאה כל גירסה מטעם הנתבעת.
- 3
- 4 51. אי ביצוע התשלום לנתבע ע"י התובעת – מעיד על כך שגם אליבא דנתבעת,
- 5 לא השתכלל ולא נכרת חוזה בין הצדדים.
- 6
- 7 52. מבחינת התובע, אי הוצאת דרישת תשלום או חשבונית, מעידה על כך אף
- 8 היא.
- 9
- 10 53. וכעת לסיום פרק זה של פסק הדין, אתייחס לעניין הנוסף שעלה בעדותו של
- 11 מר טיפנברון ואף רלוונטי לעדותו של מר אגמון ביחס לשימוש העתון
- 12 בצילום ברזולוציה הנמוכה - עקב דוחק הזמן.
- 13
- 14 54. גם בדברים אלו יש משום חיזוק נוסף לגירסת התובע ולעדויותו. אבאר כוונתי.
- 15
- 16 55. , ציין מר אגמון את האפשרות לעשות שימוש בצילום ברזולוציה נמוכה גם
- 17 במקום בו נכרת חוזה לעשיית שימוש בצילום, במקרה בו קיים דוחק זמן
- 18 ועריכת העיתון להדפסה הקרובה לסיום.
- 19 העיד מר טיפנברון כי שעת "סגירת העתון" היא בשעה 01:00 לפנות בוקר.
- 20 לדבריו, העמוד הראשון של העיתון - חייבת עריכתו להסתיים עד 45 דקות
- 21 לפני מועד סגירת העיתון – בשעה 0:15 בלילה.
- 22 השעה בה התנהל המו"מ בין התובע לבין מר טיפנברון היתה בסביבות השעה
- 23 22:00, דהיינו למעלה משעתיים לפני המועד האחרון בו יש לערוך את העמוד
- 24 הראשון של העיתון.
- 25

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

56. שעתיים ורבע הינם זמן מספיק אף לשיטתו של מר טיפנברון, להשגת החוזה
 שאיננו מורכב ואשר הרכיב היחיד הנתון למו"מ בו הוא הרכיב הכספי
 (בהנחה שה"בלעדיות" מוסכמת).
 הראייה לכך שניתן להשיג הסכם כזה בפרק הזמן האמור, היא העובדה
 שהוכחה בעדות התובע ולא נסתרה, ואשר לפיה הגיע הוא להסכם כזה עם
 עיתון מעריב (\$600 תמורת בלעדיות).
 הסכם זה הושג, כעדות התובע שלא נסתרה, רק לאחר שבמו"מ עם ידיעות
 אחרונות הוצעה לתובע הצעה בלתי מספקת, לאחר השעה 22:00.
 57. טוען מר טיפנברון כי ניסה להשיג את התובע טלפונית מספר פעמים על מנת
 שישגר את הצילום ברזולוציה גבוהה אך הדבר לא עלה בידו. מר טיפנברון
 אינו טוען כי השאיר הודעה לתובע במענה קולי, ואף לא הציג ראייה לעניין
 ניסיונותיו להשיג את התובע בטלפון, על פי עדותו בין השעות 23:00 ועד
 00:15 (למשל: תדפיס שיחות יוצאות במועד הרלוונטי).
 58. משכך, אינני מקבלת את דבריו אלו של מר טיפנברון.
 59. כאן המקום לומר, כי מעת שהוכח קיומו של הנוהג לפיו העברת צילום
 ברזולוציה נמוכה כמוה כהזמנה להציע הצעות, והעברת צילום ברזולוציה
 גבוהה – כמוהו כקיבול להצעת העיתון – המביא להשתכללותו של חוזה בין
 הצדדים, הרי שהנטל הראשוני להוכחת גירסת התובע, הורם על ידו.
 ומעתה – הועבר אל כתפי הנתבעת.
 משמעות העדר ראיות כמתואר על ידי לעיל מצד הנתבעת, משמעותו – אי
 הרמת הנטל המוטל עליה. לפיכך, אני קובעת כי לא נכרת חוזה בין התובעת
 לבין הנתבעת.

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 השימוש אותו עשה "ידיעות אחרונות" בצילום ואשר הועברה על ידו
2 ברזולוציה נמוכה נעשה שלא על פי חוזה בין הצדדים וללא הסכמת התובע.

3

4

5

60. הפרת זכות היוצרים בצילום :

6

7 צילום ככל יצירה, הוא תוצר של השקעה של משאב אנושי, פרי עמלו הרוחני
8 של היוצר, ולא דווקא מהווה חידוש על פני יצירות קיימות.
9 צילומים מוגנים כיצירת אומנות על פי הוראות סעיף 35(1) לחוק זכות
10 יוצרים 1911.

11

12 61. הצילום הוא מעשה ידי אדם, המקיים כמעט תמיד, את יסוד המקוריות
13 המינימלית הנדרשת על פי דיני זכויות יוצרים, הגם שצילום הוא לכאורה
14 פעולה טכנית המנציחה דבר מן המציאות.
15 בהתאם למבחן המקוריות הגמיש, מכירה הפסיקה שלנו על פי סעיף 35(1)
16 לחוק, בזכות יוצרים בצילומים, לרבות צילומים עיתונאיים.
17 (ראה: ת.א. (י-ם) 8107/01 זום 77 בע"מ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ, תקדין
18 שלום 103(1) 1614).

19

20 מכאן, שהתובע הוא בעל זכות היוצרים בצילום.
21 הפרה של זכות יוצרים תהיה כאשר - מי שללא הרשאה מאת בעל זכות
22 היוצרים, מפרסם את היצירה או כל חלק ניכר ממנה.

23

24 62. הפרת זכות היוצרים מתקיימת רק אם נעשתה פעולה שלא בהסכמתו של
בעל זכות היוצרים ביצירה.

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 הסכמה כזו יכול שתהיה בכתב, בעל פה או במשתמע בנסיבות מסוימות, אף
- 2 ניתן לייחס לבעל הזכות הסכמה שבשתיקה או שבהתנהגות. (ראה: ע.א.
- 3 414/84 בריס נ' מגדלור מרכז לתאורה מודרנית פד"י ל"ט(3), 109).
- 4
- 5 63. ההסכמה לשימוש ביצירה היא בשיקול דעתו של בעל הזכות, ורשאי הוא
- 6 לאסור העתקתה או להתנות אותה בתנאים כגון תשלום.
- 7
- 8 64. מי אשר איננו מסכים לשלם את המחיר שנדרש ממנו על ידי בעל זכות
- 9 היוצרים, איננו רשאי לעשות כל שימוש ביצירתו.
- 10
- 11 65. כך קבעה כב' השופטת (בדימוס) דליה דורנר:
- 12
- 13 "ליוצר זכות קניין ביצירתו, וזכות זו, המעוגנת לפי סעיף 3
- 14 לחוק היסוד: כבוד אדם וחירותו, שהינו כידוע זכות יסוד
- 15 במשפט. טענתו של פלוני כי הוא רשאי להשתמש בקניינו של
- 16 אדם בלא הסכמתו אך משום שהלה דורש עבור השימוש מחיר
- 17 הנראה בעיני פולני מופרז – לא תוכל להישמע".
- 18 [ראה: רע"א 6141/02 אקו"ם בע"מ נ.תחנת השידור גלי צה"ל,
- 19 תקדין עליון 2003(1)]
- 20
- 21
- 22 66. בענייננו – משלא נתן התובע את הסכמתו, ואף לא מכללא לשימוש בתמונה,
- 23 ההפרה מתקיימת, משפורסם הצילום שלא בהסכמתו של התובע, בעל זכות
- 24 היוצרים ביצירה, בצילום.
- 25
- 26 67. כפי שהראיתי לעיל, מן הראיות שהובאו בפני עולה תמונה ברורה לפיה
- 27 התובע לא נתן לנתבעת רשות לעשות שימוש בצילום. משכך, הנתבעת הפרה

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

- 1 את זכות היוצרים של התובע. פרסום של הצילום ברזולוציה נמוכה בעתון
 2 ידיעות אחרונות הוא הפרה בה נטל העתון המפר "חלק ניכר" מן
 3 היצירה/הצילום, לאחר שלא פרסם את הצילום ברזולוציה גבוהה, ובהסכמת
 4 התובע.
- 5
- 6 68. על פי סעיף 3א' לפקודת זכות יוצרים, 1924, אם הוכחה הפרת זכות
 7 היוצרים, אם לא הוכח הנזק שנגרם כתוצאה ממנה רשאי בית המשפט,
 8 לבקשת התובע, לפסוק לו פיצוי בשיעור שלא יפחת מ – 10,000 ₪ ולא יעלה
 9 על 20,000 ₪, בגין כל הפרה. ודוק, העובדה שמחירו הרגיל של הרישיון
 10 לשימוש ביצירה המופרת נופל, אפילו בשיעור ניכר מהרף התחתון של הפיצוי
 11 הסטטוטורי אינה הופכת את ההפרה לקלת ערך.
- 12
- 13 69. משהוכחה הפרת זכות היוצרים בצילום ע"י הנתבעת, עומדת לתובע הזכות
 14 לפיצוי.
- 15
- 16 70. בקביעת גובה הפיצוי, בתחום הסכומים הקבועים בסעי' 3א' לפקודת זכות
 17 יוצרים, שקלתי מספר שיקולים, ולאור מטרותיו ההרתעתיות של הפיצוי.
 18 הבאתי בין שיקולי את סוג היצירה, הייחודיות שבה, אופיו וגודלו של העיתון
 19 המפר, עצמתה של ההפרה, העובדה שהתובע נהג לתת לנתבעת בעבר
 20 רישיונות, והעובדה שהצילום פורסם בעמוד הראשון ברזולוציה נמוכה, הגם
 21 שתנאי של התובע היה כי חוזה ייכרת עם העברת הצילום ברזולוציה גבוהה,
 22 והרי נמצאה הנתבעת מפרה במתכוון את זכות היוצרים של התובע, ולפיכך
 23 גובר בעיני השיקול ההרתעתי, וייפסקו פיצויים גבוהים יותר. (ראה ע.א.
 24 592/88 שגיא נ. עיזבון ניניו ז"ל, פד"י מ"ו(2) בעמ' 271-272).

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

71. בענייננו – ההפרה היתה מכוונת, לאחר שבין הצדדים היה קיים נוהג של הסכם רישיון, אשר אותו הפרה הנתבעת באופן שהניב לה פירות למכביר, במכירת העיתון נושא הצילום בעמוד הראשון. שוכנעתי כי ההפרה היתה מכוונת ובוטה, מעדות מר טיפנבורן שהבהיר את חשיבותה החדשותית של התמונה, וכאשר הבין שהתובע התקשר בחוזה למכירת זכויות השימוש הבלעדיות בצילום עם "מעריב", הבהיר לתובע כי "הוא עושה טעות מקצועית".

72. וזאת יש להדגיש כי עם הנתבעת אשר מעידה על עצמה כי היא מקפידה הקפדה יתרה בזכויות יוצרים של צלמים, יש להחמיר, בעיקר משיקולי ההרתעה. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע פיצויים בגין הפרת זכות היוצרים שלו בסך של 20,000 ₪, כשסכום זה נושא ריבית והפרשי הצמדה, מיום ההפרה 20.01.2003 ועד התשלום בפועל.

הפרת הזכות ה מוסרית של התובע בצילום:

73. משלא נכרת הסכם בין הצדדים, הרי שפרסום הצילום הייחודי והנדיר ברזולוציה נמוכה הפחית ממהות התמונה ומערך היצירה. הזכות האישית העומדת לתובע כיוצר הצילום מזכה אותו בזכות לשלמות – זוהי הזכות של התובע כיוצר שלא יפגעו ביצירתו ולא יפרסמו אותה ברזולוציה נמוכה. (ראה: ת"א (אשדוד) 1871/98 מויאל פאר הקודש נ. גלילי, דינים – שלום, י"ח 27).

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

74. בעניינו, ערכו של הצילום דווקא בשל היות חשיפת גופת מת לעיני כל, מחזה
נדיר בעולם היהודי. על כן הופחת ערכו של הצילום, משפורסם ברזולוציה
נמוכה. מידת העדרו של "ההיבט האומנותי" שבצילום, איננו מפחית מן
המקוריות או מן הפגיעה בזכות לשלמות, על פי סעיף 4 א(3) לפקודת זכות
יוצרים 1924 – הפרת הזכות המוסרית היא עוולה אזרחית, ולפיכך זכאי
הנפגע לסעדים אזרחיים על פי פקודת הנזיקין (נוסח חדש).
7
75. על פי סעיף 4 א(5) לפקודת זכויות יוצרים, זכאי התובע הנפגע מפגיעה
בזכותו המוסרית לפיצויים בסכום שיקבע בית המשפט, גם אם לא הוכח נזק
ממון, בית המשפט יפסוק פיצוי גם כאשר לא הוכח כל נזק, שכן בכל מקרה
שבו נפגעת זכות השלמות, ממילא מתקיים לכל הפחות, נזק שאינו ממוני
והוא - פגיעה בשם או בכבוד ועגמת נפש.
נזק זה ניתן לפיצוי מכח סעיף 4 א(5) לפקודת זכויות יוצרים 1924. (ראה:
ת"א (חיפה) 977/86 טאו נ. הטכניון מכון טכנולוגי לישראל בע"מ, פס"מ
תשנ"ב (3) 89, בעמ' 109, מפי כב' השופטת ט. שטרסברג-כהן).
16
76. אשר על כן, ראיתי לפסוק לתובע בגין הפרת הזכות המוסרית שלו בצילום –
הזכות לשלמות היצירה.
18
19 אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע עבור הפרת הזכות המוסרית (זכות
20 השלמות) פיצויים בסך של 10,000 ₪ + הצמדה וריבית מיום 20.01.2003
21 ועד התשלום בפועל.
22
23 התעשרות שלא כדין:
24

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

77. עילת התביעה בגין עשיית עושר ולא במשפט עשויה להתקיים כלפי מי שמחקה או מעתיק/מפרסם יצירה בחוסר תום לב או תוך תחרות בלתי הוגנת או שהפר הלכות המסחר ההוגן. בענייננו, נכון לומר כי פרסום הצילום בעתון הנתבעת נעשה תוך הפרת חובת האמון המפורשת החלה בין הצדדים, על פי הודעת הדואר האלקטרוני של התובע, כאשר הצילום נחשף ע"י התובע לעיתון הנתבעת במסגרת הצעה עסקית שלא יצאה אל הפועל. בנסיבות העניין, נטלה לעצמה הנתבעת את פרי המאמצים היצירתיים של התובע, מבלי להשקיע דבר משל עצמה, תוך הפרה של הליכות מסחר הוגן. מעשה נזיקין זה - מבסס את העילה בעשיית עושר ולא במשפט. על פי הגישה המרחיבה שנתקבלה על דעת הרוב ברע"א 5769/94 א.ש.י.ר יבוא ייצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ, פד"י נ"ב (4) 289, קמה בנסיבות אלה עילה בעשיית עושר ולא במשפט. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעת להשיב לתובע את הזכייה. על מנת שההשבה תהיה צודקת, ולשלם לתובע עבור הצילום סך של 2,500 ₪ + מע"מ, צמוד ונושא ריבית כחוק מיום 20.01.2003 ועד התשלום בפועל, וכנגד חשבונית מס שימציא התובע.

גרם הפרת חוזה:

78. אני דוחה את טענת גרם הפרת החוזה, שהעלה התובע. התובע לא הוכיח, כי בשל פרסום הצילום אצל הנתבעת, חדל הוא לעבוד כצלם עיתונות מול ידיעות אחרונות ו/או מעריב. מתצהיר עדותו של התובע ומחקירתו בבית המשפט עולה, כי עיתון "מעריב" הביע אמון בתובע לאחר פרסום הצילום. התובע לא העיד עדים מטעם "מעריב" שיעידו כי בעקבות פירסום הצילום בידיעות אחרונות נוצר הרשום

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 ב"מערב" כי התובע אינו מהימן היות ולא עמד בתנאי החוזה לבלעדיות.
 2 הטענה הזו קרסה בחקירה הנגדית שקוימה לתובע בנושא זה כלהלן:

3
 4 ש. אני מניח שאם "מערב" כתבו בשמך מכתב ואפילו אמרו לך
 5 שהם יגישו תביעה אז הם התרשמו ממך שאתה לפחות
 6 כלפיהם נוהג בהגינות.
 7 ת. נעשה בירור טרם התביעה.
 8 ש. האם אתה התרשמת שמערב חשבו שלאחר הבירור הם
 9 התרשמו שנהגת בהגינות.
 10 ת. הם עשו בירור כדי לראות את טענותי. והם הבינו שאני הוגן
 11 לחלוטין". [עמוד 19 שורה 3].

12
 13
 14 79. כאמור, התובע לא הביא אף עד מ"מערב" אשר יעיד על משבר
 15 האמון שנוצר בינו לבין העיתון מערב, כביכול, ואשר מסכל את פרנסתו.
 16 אי הבאת עד רלוונטי פועלת לחובתו של התובע בסוגיה זו.
 17 התובע צירף לתצהיר עדותו את מכתב ההתראה ששלח היועץ המשפטי של
 18 "מערב", עו"ד מ. בליך, לעתון ידיעות אחרונות, בשמו של התובע,
 19 לתמיכה בגירסתו לגרס הפרת חוזה. אלא שאף לאחר מכתבו זה של עו"ד
 20 בליך לא הוגשה תביעת "מערב" כנגד הנתבעת, והתובע לא הוכיח כי
 21 בעקבות פרסום הצילום "מערב" חדלו לעבוד איתו.

פגיעה במוניטין ועגמת נפש

22
 23
 24
 25 80. הטענה בדבר הפגיעה במוניטין או בשמו המקצועי הטוב של התובע
 26 לא הוכחה כלל. התובע לא הביא כל ראיה לקיומו של מוניטין ואף
 27 לא לפגיעה במוניטין שלו, מעבר או בנוסף לפגיעה בזכות המוסרית –
 28 הזכות לשלמות.

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

81. כך גם לא הביא התובע כל ראיה לגבי עגמת הנפש שהיתה לו ועל כן
לא ראיתי לפסוק לו פיצוי בגין עגמת נפש. בנוסף על פיצוי בגין הפרת
הזכות המוסרית.

סיכום

82. התביעה מתקבלת.
א. התובע פעל על פי נוהג שהוכח כי קיים בין צלמי עיתונות
למערכת עיתון ידיעות אחרונות, לפיה העברת צילומים
ברזולוציה נמוכה היא דרך ונוהג להציג מרכולתו של צלם
עיתונות לשם פרסומו בעיתון.
ב. בין הצדדים התקיים מו"מ ביחס למחיר זכות השימוש
בצילום שנבחר ע"י העיתון; עדותו של התובע לפיה לא
השתכלל חוזה בינו לבין הנתבעת לא נסתרה ונמצאו לה
חיזוקים נוספים; התובע הכחיש כל הסכמה – והנתבעת לא
הרימה את נטל הראיה להוכיח כי אכן נכרת חוזה לעסקה בין
הצדדים.
אשר על כן, זכאי התובע לתשלום פיצויים בגין הפרת זכות יוצרים, הפרת
הזכות המוסרית ועשיית עושר ולא במשפט.

על כן אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובע:

א. בגין הפרת יוצרים 20,000 ₪
+ הפרשי הצמדה וריבית
מיום 20/1/2003.
ב. בגין הפרת הזכות המוסרית 10,000 ₪
בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
מיום 20/1/2003.

בתי המשפט

א 036419/04

בית משפט השלום תל אביב-יפו

26/12/2006

בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה

1 2,500 ₪ ג. פיצויי השבה
 2 בצירוף הפרשי הצמדה
 3 וריבית מיום 20/01/2003
 4 ועד התשלום בפועל + מע"מ כנגד
 5 המצאת חשבונית של התובע.

6
 7 ד. רכיבי התביעה בגין גרם הפרת
 8 חוזה, פגיעה במוניטין ועגמת נפש –
 9 נזקים.

10 ה. אני מחייבת את הנתבעים לשלם
 11 לתובע הוצאות משפט [אגרות]
 12 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית
 13 מיום מתן פסק הדין.

14
 15 ו. אני מחייבת את הנתבעת לשלם
 16 לתובע הוצאות שכ"ט עו"ד התובע סך של 10000 ש"ח

17
 18 + מע"מ צמוד ונושא ריבית כחוק
 19 מיום מתן פסק הדין.

20
 21
 22 ניתן בהעדר הצדדים, היום ד' טבת תשס"ז (25 בדצמבר 2006)

23
 24 .
 25 דליה מארק הורנצ'יק, שופטת

26
 27

בתי המשפט**א 036419/04****בית משפט השלום תל אביב-יפו****26/12/2006****בפני: כב' השופטת מארק – הורנצ'יק דליה****1****2****3**